

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

quandā culpam, deo
no punirentur. Vnde
Caroli multo
abfentes tem
illius notitia hab
citer ut id, quod
authen. qui semel
ūtur: Sed in caſu
cius, qui tempor
bnerunt notiam
m de illo capite
eret in domo Zam
vnā horam deno
tinebat, & nihil
teſtes, qui depoſ
bli, & non aliud
iſiti hoc dūtaxat
ous fuerunt cert
aliquid aliud ſci
n. qui ſemel. Prae
iderentur. Carol
abfentes, non det
uniri, nā, prout
lo notario, pro
is ſciat, vel tene
nā horam nō det
tis temporis, ut
tis non poſſunt
ad effectū, ut qu
adita per Bar. &
i lib. 10. & faciunt
argen. leg. ergo d
in domo, tempo
no praefenti tem
minuta puniri. S
raefenti, quo pro
notitiā habuerunt
minis lairaret, &
res horas, ut ex
m appareat, & con
ſenti ſciuerit, non
edientes puniri
orchentis lub. p
nendit illos, qui
enebant. Et cū
unt proprie, & ſi
io ſignificatu dem
cū qdā, ff. de libe
pe, ff. de penis. Et
ſtandū ſit ſemp
erint teſtes exam
s, de fide inſtr. & in
o, q. hoc uerū eſt
ſſet conſormis or
ut de actis ſteur
e ſumpram ex orig
illa fidē facit d. q
nes. Sed ſer. Vri
non aſſumpſit ex co
e illā fecit, & ſcap
a dorum, ſecundū
ergo ſcripſit
edēdū, ſed potius
erunt praefentes
elle xerunt, & d
publicatū, quam
es ſit dicta ſcrip
es eſſet puniēdus
ae, haec enim pro
Ex his igitur con

inquisitos ab inquisitione contra eos formata
in domino fore absoluedos. Laus Deo.

S Y M M A E.

inquisitos ab inquisitione contra eos formata
in domino fore absoluedos. Laus Deo.
Mercatorum vitium in damnium mercatorum non est conuer-
tendum, & eorum temeritas, & audacia est compescenda.
Pro obreptione obtenta uiribus carere, et impetrantibus nō opitulā
re praefertim cōtra pacta, & leges, quas ab eis seruari debet.
Pacta contra fraudantes aliter, quam in eorum pa-
ctis & pactis uti debent, bannumq; illud est nullum.
Pacta uel legis commissi quando duplum esse debeat.
Pacta uel legis commissi quando non habuisse ex quibus quis cogno-
scatur, ff. de iuramento, quod noluerit fra-
udare, ff. de iuramento nu. 8.
Ab obreptione liber causa etiam iniusta, & qualibet credulitas e-
ius non excusat.
Pacta ab agente se in illis fundante probari debent, pra-
esertim quando praesumptio est pro reo.
Pacta in libello, seu in inquisitione proposita est probanda, a-
b obreptione absoluitur.
Pacta contra fraudantes, ne sit delictum, uel fraus, praeser-
tim contra publicanos.
Pacta non commissi, nec in commissum incidit, qui cum mer-
catoribus in uicem existens penitentia ductus rediit.
Tempore perijso in dubio quid factum praesumitur.
Pacta quando scienti non sit facienda, sed simplex scien-
tia sufficit, et si denunciatio esset requisita, & quando secus.
Pacta facere quis dicatur.
Denunciatio siue ante, siue post actū fieri quando non referat.
Pacta, & pena iuris communis cessant per prouisionem, &
penam lauari.
Pacta requisita quando etiam ex intervallo, & post actum pe-
nitentia, & sufficit.
Pacta quos modis sumatur, quando sit de substantia, & ante
actū petenda, & quando ex intervallo illam peti sufficit.
Pacta de substantia quae esse dicantur.
Pacta ad adiutium expectatio pro electione pontificis nō est
de forma.
Pacta suspensio est, qui tractat de suo interesse, et de se exonerado.
Pacta datariorum potest ipsis datariis prauidicare.
Pacta lata à iudice post legitimam allegationem suspicionis
cum praestatione, quod in negotio principali non sit ad ulte-
rius procedendum, est ipso iure nulla.

EPITOME.

Mercator ab inquisitione contra eum forma-
tione fraudis, quam datarij dicebant ipsum cō-
mittit, ob non petitam, & ob non factam denuncia-
tionem de extrahendo frumentum.
Nec non à pena banni intentata contra tenorem
capitulorū suorum, hic cōtra datarios defenditur.

CONSILIVM CLXIII.

N causa cuiusdā aſſerti fraudati ueſtigal-
is J Abraā hebraū mota, consiliis mihi
exhibitis diligenter inspectis, uno uideli-
cet clarissimi Iuriconsulti do. Petrianto-
nij Petre, altero uero eximij doctoris do.
Johannis baptista Gordi Rauennatenſis dicti Abraā
relocati, illisq; ac toto processu causae recte consi-
deratis, in Gordij ſententiā, quā ueriores, & aequiore
iure condeſcendū, illā prius confirmado, & ſucceſ-
ſue obiecta reſoluedo. Et cū tota uis praefentis con-
ſultationis à banno Magnifici do. Gubernatoris, &
capitulū cōtatis Rauennae, quibus datarij ueſti-
gal conduxerunt, dependeat, in primis concludēdū
eſt, qd aſſertū bannum ad instantiā, & requisitionem
capitulorū publicanorū emanatū tanquā obreptionū,
& eorū dolo J formā suorū capitulorum obtentū,
& publicatū ipsis non patrocinetur, poſito uerū eſſe,
illud ſuiſſe publicatū, ſi n. à gabellarijs instantibus

narratus fuisset do. Gubernatori tenor capitulorū,
quibus datū conduxerunt, & ueſtigal exigere, ac
fraudantes mulctare ex conuentione debebāt, pro-
culdubio idē do. Gubernator ſic aliter, quam in capi-
tulis continebatur, proclamare non iuſſiſſet, cū uer-
iſimile non ſit, iniuriam inde prouenire, unde iura
nāſci ſolent l. meminerint, C. uide vi, nam J uirium
obreptionis dictorum publicanorū non eſt in dam-
nium mercatorum conuertendū, arg. c. 2. 16. q. 6. qui-
nimmo eorum temeritas, & audacia eſt compescen-
da. prout antiquitus praetor edicta proponendo ob-
eorū fraudes facere nixus fuit l. i. J. dixerit, & l. quā-
ta, & per totū, ff. de publica. qm J ea, quae per obre-
ptionē ſunt obtenta, uiribus carere debent, & impe-
tranti minimē opitulari poſſunt, & praefertim J pa-
cta, & leges, quibus publicani ueſtigalia conduxerunt,
ad quorū obſeruantia tenentur, l. ceſar, ff. de publi-
ca. l. penes cum ſeq. C. eo. ti. l. ſi quis obreperit, ff.
de falſis, l. 2. & l. ſi legibus, C. ſi J ius, uel uil. pub. l. i.
praetor, §. marcellus, ff. de iud. l. magis, §. manet, ff. de
rebus eorū, l. i. ff. de natal. reſti. & ad no. per ſcriben.
3 in c. ſuper literis extra extra de reſcrip. Sed J datarij
à Gubernatore ciuitatis Rauennae impetrarunt ban-
niri, qd hi, qui frumentū, aut aliud genus bladi extra
territoriū extrahere, aut extrahi facere uolunt, hoc
facere non poſſunt abſq; licentia, & bulletta ipſorū
publicanorū ſub poena incidendi in commiſſum, &
uniuſ ſcuti pro quolibet ſtatio contrafacienti impo-
nenda, ut latius in dicto bāno cōtinetur, in quo cum
nulla facta fuerit mentio eorū, quae in capitulis cū ip-
ſa cōitate factis, & conuentis habentur, in quibus aſſer-
cauetur, uidelicet qd quilibet uendens, aut tranſitū fa-
ciens cū frumento, & bladis cuiuſlibet ſpeciei, ſi da-
tarijs non denunciabit. ilico cadat in penā bonone-
norū uiginti pro quolibet ſtatio applicandā &c. à q-
bus capitulis datarij minimē poſſunt recedere, niſi
de conſenſu cōtatis, à qua cauſam habuerunt arg. l.
ſicut, C. de actio. & obli. & l. 1. C. de frumen. A lex. ſi.
r. i. ſequitur ergo, qd dictū bannū, & proclama tāquā
per obreptionē obtentū nullius roboris eſſe cenſe-
tur, quia in banno derogandū erat capitulis, quae uir-
tū legis obtinebant, l. ceſar. ff. de publica. iunctis ijs,
quae habentur in l. ſi. C. ſi J ius, uel uil. pub. ſi. n. ipſi
Gubernatori expoſitū fuiffet de capitulis, & illorū
tenore, non eſt uerifiſimile, qd ſic conceſſiſſet J capi-
tulis, quae inter cōitatem, & datarios ſunt conuenta,
atq; promiſſa, quia praetor ait, pacta ſeruabo, l. iurif-
gentiū, §. praetor ait, ff. de pactis. Datarij igitur non
banno illo, ſed capitulis aduerſus fraudantes uti de-
bent. An autē do. Gubernator ex ſuo mero offiō non
implorato, & ſic motu proprio id facere potuiſſet,
nō diſcutio, cū de hoc in praefentia non ambigatur.
Sed dictus Abraā capitulis non J uenit, quia capita-
la dūtaxat illos aſſiciunt, qui uedere, aut tranſitū eū
bladis facere uolunt, ſi datarijs nō denunciauerint,
& J ipſum Abraā inqueſitū non fuit, qd uendiderit,
nec, qd tranſitū fecerit, ſed qd nauē onerari, illamq;
extra territoriū ſine licentia, & bulletta conuolui
fecerit in prauidiciū dictorū conductorū gabellae, ergo
non cenſetur incidiſſe in poenam capitulorum
hunc caſum non comprehendentiū. Praeterea in capi-
tulis cautum eſt, qd quicunq; frumentum, aut a-
liud genus bladi in ciuitate, uel comitatu emerit,
non poſſit illud extrahere, nec ad alia loca tranſue-
here, ſeu conducere, niſi prius datum ſenſaria ſol-
uerit ſub poena dupli eius, quod erat ſoluendū, con-
tra Abraam autē agitur ad amiſſionē frumenti, & ad
poenā uniū ſcuti pro quolibet ſtatio. & ſic alio mo-
do, quam per capitula ſit cautum, male igitur con-
tra eum proceſſum fuit, quia J ſi dici poſſet, ipſum

aliquā penam incidere, ad plus teneri deberet ad du-
 plum eius, quod soluere debebat ex eo. q̄ non in do-
 lo, sed in culpa potius fuisse v̄ per predicta, & hoc ar-
 gu. tex. cum glo. in verbo diui in l. fin. §. diui quoq̄,
 ff. de publica. & Salice. in l. si fugitiui, C. de seruis fugi-
 titiuis. ¶ Rursus dico ipsum Abrahā nullo modo
 puniendum esse, cum d̄ illū agatur ex eius dolo, &
 fraude ex proposito, ut in processu, & de iure cōmu-
 ni istud requiritur arg. l. interdum. §. licet eū gl. ff. de
 publica. Sed ipse dolo, & fraude penitus caruit, ergo
 5 &c. Quod quidem constat f̄ primo, ex quo frumen-
 tum extra territorium conducendum officialibus datia-
 riorum denunciavit, vt ferē omnes testes pro eius
 parte examinati optimē probant: quo fit, ut ipse nō
 dicatur animū fraudandi habuisse, tū quia fiscali, &
 officialibus datiariorū denunciavit arg. l. si. §. diui,
 ff. de publica. l. i. C. de canon. frumen. li. 11. & l. uni-
 ca, ibiq̄; Barr. C. de litto. & itine. custo. lib. 12. tum
 quia Abrahā a datiaris bullertam habuit, ueluti af-
 firmant plures testes, & præcipuē do. Gerius tertius
 testis, qui erat officialis deputatus a datiaris ad scri-
 bendum bullettas, qui deponit se illam de dicto fru-
 mento ipsi Abrahā fecisse, tum quia constat, Abrahā
 officiali, seu illi, qui loco officialis erat, bulletta præ-
 sentasse, aut præsentari fecisse argu. clemen. 1. §. vo-
 lumus cum glo. de foro competen. tum etiam quia
 Abrahā habuit a fiscali mandatum de conducendo
 frumētum, ut h̄ in processu charta 107. Nec refert,
 an bulletta fuerit separatim a mandato ab officiali-
 bus facta, dummodo fuerit præsentata ante, q̄ fru-
 mentum extra territorium conductum fuerit: Ex
 quibus clarē constat, ipsum nō habuisse animū frau-
 6 dandi, hæc n. fraudi repugnant d. §. diui, & q̄ quælibet
 causa ēt iniusta, & quælibet credulitas ēt fatua a do-
 lo excusata. l. igitur, §. p̄t, ff. de libera. cau. gl. in l. i. in
 si. ff. de abigeis, & in l. plagij criminis, ibiq̄; Angel. ff.
 ad leg. flauia de plagiar. Ang. in l. i. circa finē, ff. de
 eo, per quem fac. erit, las. in l. si quis maior in 1. col.
 C. de transactio. Præterea concurrentibus præmis-
 sis, f̄ ex quo palā, & de die corā pluribus personis
 7 frumentum fuit mensuratum, & in naui repositum,
 cessat fraudis suspitio. l. pupillus, §. si. & ibi Bar. ff. de
 aucto. præstan. & l. si is, qui bonis, ff. de acq. hæ. Ces-
 sat ēt præsumptio doli, & fraudis ex eo, q̄ frumentū
 per itinera, & loca consueta conductū fuit l. 2. l. si qs,
 & ibi Bart. C. de cursu publi. lib. 10. l. qui fiscales, ubi
 casus, & Bar. C. de nauicul. eo. lib. l. cum proponas,
 ibiq̄; Bald. in ultri. col. Salic. & alij, C. de nauti. fœno.
 Bal. Sal. Pau. & alij in d. l. si fugitiui, C. de seruis fugi-
 titiuis, ubi ex præsumptionibus colligitur, an condu-
 cens bladum habuerit animū cōmittendi fraudem,
 ut quia palā de die, & per iter consuetū nauigauc-
 rit, seu iter fecerit: Itē consideranda est qualitas con-
 ducentis, an solitus fuerit fraudare, nec ne, ut ibi h̄:
 Sed pro parte Abrahę fuit per plures testes probatū
 ipsum esse hominē probū, fideliē, & non consuetum
 fraudare, igitur est pro illo præsumendum, q̄ fraudē
 aliquam pro illo cōmittere noluerit ad tradita per
 Baldum in l. si quis non dicam rapere, C. de episcop-
 is, & clericis, & in dicta. l. si fugitiui. Adde, q̄ Abrahā
 fecit, quicquid potuit, omniq̄; diligentia utus fuit,
 vt bullettam ab officialibus consequeretur, ueluti te-
 stes deponunt, ergo d̄ illum non est præsumendū.
 l. qui autem, & ibi Bart. ff. de his, quæ in fraudem cre-
 dito. in §. item apud labeonem. Accedat ad hæc,
 8 f̄ q̄ cum multa bonam fidem illius, & ab eo fraudē
 abesse arguant, vt supra dictum est, sequitur in hoc
 dubio esse in tantum pro ipso præsumendū, q̄ eius
 iuramento est standum, q̄ noluerit fraudare, præ-
 sumptionibus prædictis pro se concurrentibus, vt

voluit Bald. in dicta. l. si quis non dicam rapere, in
 9 trio. argu. l. vnica, C. de litto. & itine. custo. & dolo
 agendo se fundauit, debet succumbere, & dolo
 & dolum rei conuenti probauerit, quia in
 sumptio est pro reo argum. not. per glo. in
 10 clem. si. de rescrip. item quia qualitas in
 inquisitione intentata, ac præsupposita est
 da, alioquin reus absolendus est l. titius, ff.
 ff. de testam. mili. & latē habetur per Alex.
 14. 5. aliās est consi. 3. in 2. uol. in si. 2. col. 2.
 per Spec. & lo. And. in titu. de appellatio. 1.
 sed secundum præmissa, & in tit. de donatio.
 11 sic. item pone aliquis, f̄ semper. n. faciente
 pretatio, q̄ non deliquerit, nec fraudem com-
 rit. l. merito, ff. pro socio, & optimē habetur
 in l. non solum, §. sed & reprobari, ff. de non
 nunciatio. & per Abbatem in c. presentia de
 in 3. col. & præsertim hæc præsumptio d̄
 agentes est facienda l. quantē, & l. cælar, ff. de
 ca. imm. d̄ si in principio nauigationis, &
 12 nis ex portu non apparet de professione
 ris, & dum esset in itinere, ipsum p̄uenit
 uersus fuerit, & postea bullettam, & licet
 officiali acceperit, non censetur in communi
 disse, vt voluit Ioan. And. in additio. ad Spe-
 uer. sed incidit in titu. de constitutionib. po-
 ibi in versic. pone statutum, & h̄ in d. l. si
 in d. l. cum proponas, ibique Salic. ante h̄
 nauit. fœno. ergo ex quo pro parte datiaris
 proposita in inquisitione, eorumq̄; petiti-
 ta non fuit, magis excusandus erit ille, qui
 gationem officiali denunciavit, & quod
 proposita bullettam habere, prout fecit
 quauis illā fortē tempore requisito habere
 tuerit. Quinimmo, vt in processu constat
 tione do. Datij officialis, qui tunc erat vna
 rijs, die quarta augusti, qua die præsuppositū
 nū fuisse cōmissum, Abrahā ab ipso do. Dan-
 lettā acceperat, & dicta die descriptus fuit
 libris gabbellariorū pro gabella dicti frumen-
 betur in processu charta 77. & 95. Nec
 processu q̄ ante petitam licentiam, & ante
 tam traditam Abrahę ipse ex portu probauit
 rit, nec legitime constat nauit cum frumen-
 13 tū fuisse, ergo f̄ in dubio præsumendum est
 tiam tempore debito petitam, & bullettam
 fuisse, & sic ante nauis recessum per ea, q̄
 Bart. in d. l. non solum, §. sed & reprobari
 Præterea si officiali etiam denunciatum fuit
 quam frumētū fuit oneratum, adhuc v̄
 capitulis datiariorum, que simpliciter de
 nem faciendam requiritur, nec se restit
 tum tempus, quo id fieri deberet, ergo d̄
 factum reperitur ante, q̄ delictum fuerit
 tum, & sic ante, quam nauis ex portu
 sufficit, quia benignior semper interpretat
 cienda, vt supra: Sed proculdubio Abrahā
 nē frumenti denunciauerat, ut supra, & in
 sumptione probationum latius constat
 14 Vt etiam cū denūciatum fuerit dño fiscali,
 vicegerenti, qui in scriptis Abrahę licentia
 datum mensurandi, & conducendi frumen-
 dit, illudq̄; datiaris presentatum fuerit, &
 res testes, ac etiā ipsi c̄ Tresius officialis
 sequitur, q̄ in notitiam eorum transiit, &
 rea cum semel fuerint certiorati, non debent
 terius certiorari cap. eum, qui certus cum
 legatis de regulis iuris in 6. Et ideo alia
 tio necessaria non fuit, vt in l. i. in fin. ff. de

quis non dicitur in
 itto. & in. culu
 n fraude, & dolo
 er succumbere,
 obauerit, quia
 m. not. per glo
 quia qualitas in
 ic praesupposita
 endus est. l. titus
 habetur per Alex.
 nol. in h. 2. col.
 tu. de appellatione
 & in tit. de donat.
 imper. n. faciente
 it, nec fraudem
 & optime habetur
 eprobari, ff. de no
 m in c. presentia
 praesumptio 3
 ante, & l. carar.
 o nauigationis.
 et de professione
 e, ipsum p
 illetam, & licentia
 nsetur in commu
 d. in additio. ad
 constitutionib.
 m, & h. in d. l. in
 que Salic. ante
 pro parte data
 e, eorumq; petiti
 undus erit ille, q
 inciauit, & quop
 abere, prout
 e requisito habet
 processu conit
 qui tunc erat
 na die praesuppo
 am ab ipso do.
 die descriptus
 abella dicitur
 77. & 95. Nec
 licentiam, & ab
 se ex portu proba
 naua cum frum
 praesumentum
 titam, & bulle
 ecessum per ea,
 sed & reproba
 n denunciatum
 atum, adhuc v
 e simpliciter de
 nt, nec se relin
 i debet, ergo
 delictum fuerit
 uis ex portu
 emper interpret
 ocudubio Abrah
 rat, ut supra, & in
 a latius confab
 n fuerit dno f
 is Abrahaz licentia
 onduendi frum
 entatum fuerit,
 sius officialis re
 eorum tranfuit,
 ertiorati, non de
 6. Et ideo alia
 y in l. i. in fine, ff. de

§ qui iniuriatum, ff. si quis cautio. cum simili. Quod autē in casu nostro licentia ab initio requisita nō sit de substantia, nec de forma, sed requiratur tāquā simplex consensus, & ad effectū simplicis notitiæ, clarē demonstratur, nā licentia quādoq; sumitur pro auctoritate, quādoq; pro consensu, & consilio, ad tradita, per Ange. in l. si quis mihi bona, § iustum, & ibi Alex. ff. de acqui. hære. & per Archi. in c. quidam 18. q. 2. Et pro auctoritate capitur, & sic de substantia censetur, quando esset necessaria licentia superioris, cuius principaliter nō interesset, nec de cuius prauidicio principaliter ageretur, ut dicitur de cōsensu, per ea, quæ uolunt Alex. & alij, in d. § iustum, & arg. § ne que Instit. de aucto. tuto. & l. obligari, § tutor, ff. eo tit. At quando requireretur licentia etiam superioris, de cuius interesse, & prauidicio ageretur, tū illud nō dicitur eē de substantia, nec de forma taliter, q̄ expostfacto peti, & per equipollēs adimpleri possit, ut colligitur ex iis, quæ Ale. & alijs uolunt, in d. § iustum loquentes de cōsensu, auctoritate, & similibus Sed in casu nostro dato, q̄ licentia ab initio requisita esset necessaria, tamē nō potest dici de forma, nec de substantia, quia bannū loquitur de licentia dandi ab officialibus, de quorū prauidicio, & interesse agitur, cū licentia officialiū à banno requiratur, ne ipsi in solutione datii fraudentur, ergo ea non potest dici de forma, seu de substantia per ea, quæ uoluit Domini de sancto Gemi. in c. ut circa, §. 1. col. vlti. de elec. in 6 glo. in c. in uer. tertia 75. dist. & Card. in clem. causam. §. pen. col. 1. de electio. ibique Ioan. de Imol. & Bart. in l. uniuersa, C. de preci. imper. offeren. Præterea nō uideo, quomodo in casu, de quo agitur, de nunciatio, seu licentia, de qua in capitulis, seu in banno habetur, possit dici requisita, p̄ forma, uel esse de substantia, cum non agatur de solemnitate, seu ordine dispositionis, uel actus legitimi, sed de quadā obseruantia ad pœnam uitandam, Et propterea licet denunciatio, seu licentia facta, uel petita nō fuerit, tamen nauigatio, seu extractio frumenti non potest dici nulla ex defecto solēnitatis, uel formæ, quia de forma, & substantia illa esse dicuntur, quæ pro solemnitate dispositionis, uel actus legitimi à statuto, uel lege inducta obseruari debent per id, quod habetur, in l. i. ff. de uerborum obliga. ut q̄ in testamento testes septē interuenire debeant, & q̄ fuerint rogati, & aliter exemplificando secundū scriberes communiter p̄ Alex. in d. l. i. & in l. i. ff. de liberis, & posthumis, & per Fel. in c. cum dilecta de rescrip. Hinc expectatio Cardinalium absentium ad electionem Papæ faciendam non dicitur esse de forma, quia nō requiritur pro solemnitate, ut habetur per Card. in clem. ne Romani de elect. & faciunt notata per Aretin. in d. §. iustum, cum alijs allegatis per Mod. in d. c. cum dilecta in uer. primum signum in 2. colum. ¶ Et ex prædictis serē omnia ex opposito considerata sunt resoluta, quæ ex infra dicendis etiam melius enervantur: Nam ulterius considerando, quod in casu, de quo agitur, omnia dependent à contentis in processu, ideo, ut de innocentia dicti Abrahæ clarius innotescat, illa compendiosè reassumo: Et in primis Baldassar Tresius bis pro parte datiariorum exami natus, ut in charta 2. & 112. asserit se fuisse datiariorum officialem, & propterea parum est illi credendum, cum tractet de suo interesse, & de se exonerando, sua enim interest ratione lucri, quod ex condemnatione Abrahæ consequi præterendit, l. 2. l. eos, & l. omnibus, cū gl. C. de testi. Præterea ipse ad fauorem Abrahæ in hoc deponit, q̄ die 4. augusti anni 1546. Abrahā sibi ut officiali bullettā factā à datiaris præsentauit: Et quāuis dixerit illā non esse bonā

& reiecerit, tamē in hoc nō est ei credendū, cū ad illū non pertinet lta iudicare, & facere: igitur magis pro Abraam, q̄ contra facere videtur, arg. no. per gl. per illum tex. in c. presentia extra de probationibus. ¶ Secundus testis Dominicus Venetus inductus pro parte publicanorū super x. capitulo dixit se audiuissē Baldassarē Treffiam officialē aduersus Abraam dicētem, q̄ bulletta, quā Abraam presentauit, non erat bona, quia non erat subscripta: Notandū est, q̄ testis probat, Baldassarē fuisse officialē, & bullettam illi ab Abraam fuisse presentatā, & licet audiuerit Baldassarē dicentē, illam nō esse bonā, nec subscriptā, tamen nō concludit, cū de uerbis prolatis ab officiali deponat, & sic de auditu, ac etiā quia ab officialē nō pertinebat talia iudicare p̄ prædicta. Rursus & si super xj. capitulo dicat, q̄ nauta recepto quodā frumento leuato uelo discessit cōtra uoluntatē officialis, tamen nomē nautæ non expressit, nec, quis ille fuerit, declarauit, & propterea illius dictū est dubiū, & consequēter fidē nō facit d. c. in presentia, & l. nō hoc. C. unde legit. Præterea & si testis de nauta ipsius Abraham, qui Baldassar Doria uocabatur, intellexisset, tñ ex quo ipse, uel alius nomine Abraam bullettā presentauerat, & licentiam à datariis habuerat, ueluti dominus Gerius unus ex gabellariis testificatus est, itē & ipse Abraham mādatum, & licentiā à fiscali habuit, sequitur, q̄ dictus nauta potuit etiā inuito officiali p̄dicto recedere, quia ad officiū suum nō spectabat impedire aliquos nauigare, postquā bullettā fuerant sibi presentata, & notitiā de frumētō uehēdo habebat. Nec

23 aduersatur, q̄ officialis non potuerit ipsi datariis præiudicare, nam hoc est contra tex. in c. i. de restit. spolia. ¶ Tertius testis Martinus Giooccus pro gabellariis examinatus super quinto capitulo deponit de uerbis à Baldassare officiali aduersus Abraam prolatis, q̄ nauta recesserit absq; eo, q̄ sibi bullettam presentauerit, cui Abraam per hac uerba respondisse testificatur, *io so, che li ho data la bulletta*. Dictum igitur huius testis super hoc quinto capitulo parum facit contra Abraam, immo potius pro illo. Et super sexto capitulo idē testis ultra uerba ab officiali prolata deposuit, q̄ dum officialis aduersus Abraam conquirebatur, supuenit quidā nauta, & ipsi officiali dixit, *rogiate, questa è la bulletta, che m'ha lassata Baldassar Doria*, & ita illam officiali dimisit: Quæ omnia uidentur dictum Abraam à fraude excusare. Et quāuis idem testis super septimo capitulo deponat de quibusdam uerbis officialis dicētis bullettā illā nihil ualere, & nō esse subscriptā à datariis, tamen hæc Abraham nō nocent, ut dictū fuit. Præterea testis mentitur, q̄ bulletta nō fuerit à datariis subscripta, quia cōtrarium testificatus est dominus Gerius unus ex datariis, qui melius, q̄ facit, ad fauorem Abraham deponere nō potuisset, ut infra dicitur, cui do. Gerio tanquam uni ex sociis gabelliariorum magis credendū est, quā dicto ipsius officialis. Alia, q̄ idem Martinus testis deposuit, sunt ad Ephesios, & ideo illa p̄termitto. ¶ Quartus testis Frāsciscumaria super sexto capitulo deponit de eisdem uerbis ab officiali prolatis, de quibus Martinus testificatus fuit, & q̄ interim loquente dicto officiali, presente adhuc ipso Abraam, quidā nauta habens quādam bullettam in manibus illam officiali presentauit dicens, *rogiate, questa è la bulletta, che mi ha lassata Baldassar Doria, perche io ue la dia*, & officialis eam recepit, quæ uerba potius ad fauorem Abraham, quā cōtra faciunt, & quo ad illa hic testis, & Martinus sunt contestes; Et licet ipse etiam super septimo capitulo dicat officialē legisse bullettam, & dixisse illā non esse bonam, nec subscriptā, tamen hoc Abraham nō nocet, quia q̄ non fuerit bona, hoc iudicare ad offi-

cialē nō pertinet, ac etiam quia ratio, quæ set bona, non est uera, falsum est. n. q̄ notariis subscripta, ut supra dixi. Præterea licet mi testes nō dicunt bullettam nō esse bonā, tamen de uerbis, quæ ab officiali audiuerat, & dictu alterius, ergo &c. Testes ergo ad fauorem canorū recepti, potius ad fauorem Abraham, eū deponere uidentur. ¶ Venio nūc ad dictū, q̄ pro parte Abraham productorū, de quibus concludendū est, nā primus testis Dñicus Milius super primo capitulo deposuit, q̄ ipse curiales causā habendi bullettā pro quadam quantitate, rogatus fuit ab Abraam, ut etiam mine bullettā acciperet pro currius decem frumenti Baldassare Doria Venetias cōducere ipse testis postea oblitus illā nō accepit: Quæ nulla aduersus officialē fraude nisi frumētū dictū Abraham à fraude exculant. ¶ Secundus Laurentius Vulterg testificatus est Abraham se onerari nauē Baldassaris Doræ ab officiali, & cū dictus officialis recessisset, dimiserat, Abraham ipsum querebat, ut ab eo haberet, itē q̄ officialis notitiā totius frumētū, & super secundo capitulo deposuit, q̄ cōducentes frumētū nomine Abraham habuit lettinum manu fiscali, qd officiali presentatum illis licentiā dedit, & in causa scientie inter optimē respondit: ex quibus apparet, Abrahamuisse animū fraudādū. ¶ Tertius testis dominus officialis cameræ, & datariorū deposuit officio, qd gerebat, dedisse licentiā, & bullettam Abraham conducendi dictū frumentum manu dicti Baldassaris Doræ, & sic non potest mirari ad fauorem Abraham, q̄ probet. Deposuit cognouisse Abraham uti hominē legalē, & cōsuetudinem fraudare. ¶ Quartus testis Ioannes, qui solitus est frumenta extra territoria nā conducere, deposuit consuetum esse illi, qui conducunt, q̄ ipsi habeant dumtaxat licentiā à fiscali, & denuncient simpliciter datariis, q̄ bullettam aliquam ab eis accipiant. ¶ Quintus testis Dominicus Gordius unus de gabellariis Ioānes proximus testis, deposuit, & bonam rationem reddidit. Ex quorum omnium testibus manifestē constat de non fraude, & de non Abraham, quinimmo aiunt Abraham satisfecisse, & consequenter inferunt ipsum fore aduersum, & presertim ex quo, ut dictū fuit, ipsi officiali mandatū, & licentiā obtinuerat, cuius sita est in processu charta 187, & ulterius facta per plures testes, de quibus supra, probatur illi licentiā, & bullettā habuit, & quāuis Baldassar Treffis dixerit bullettā fuisse presentatā, quā nauta ex portu profectus esset, tamen nō est credendum, ut latius dictum est, & maxime, q̄ datariis, siquē officialē deponunt de licentiā, & concessā, de qua etiam apparet in processu publicanorum, qui die quarta Augusti Abraham debitorem creauerunt. ¶ Et licet per Petrum consilii excellentiss. domini Petri

